

Η Ουράνια Γλώσσα

(The heavenly language)

Έχετε ταξιδέψει ποτέ σε μιά χώρα, όπου η γλώσσα είναι διαφορετική από τη δική σας; Μπορεί να μάθετε λίγο τη γλώσσα και ακόμα να είστε σε θέση να καταλαβαίνετε όσα λένε και να γνωστοποιείτε τις ανάγκες σας.

Αλλά τι χαρά, όταν διερχόμενος από ένα πολυσύχναστο δρόμο, μακριά από την πατρίδα, ν' ακούγετε κάποιον να μιλάει τη δική σας γλώσσα! Αυτόματα αυτοσυστήνεστε και για μια στιγμή μιλάτε σαν παλαιοί φίλοι. «Ποιά είναι η πατρίδα σας;» «Τί κάνετε εδώ σ' αυτήν τη χώρα;» «Τί εντυπώσεις έχετε από αυτόν τον τόπο;» - Αυτές είναι μερικές ερωτήσεις που μπορεί να κάνετε.

Για μας, η δικιά μας γλώσσα είναι ωραία. Οι πιο τρυφερές μας αναμνήσεις σχηματίστηκαν από τη γλώσσα που ακούγαμε τους γονείς και τους φίλους μας να χρησιμοποιούν. Η γλώσσα τους βρίσκεται μέσα στην καρδιά μας.

Κάθε παιδί του Θεού, που ξαναγεννιέται από το 'Αγιο Πνεύμα του Θεού είναι ένας ξένος σ' αυτόν τον κόσμο. Η επικοινωνία μέσα σ' αυτόν τον κόσμο γίνεται με τρόπο αδέξιο και ανεπαρκή. Δεν μπορούμε να δοξολογούμε τον Ουράνιο Πατέρα μας αρκετά σε μιά γηινή γλώσσα μόνο, ούτε και να μεταδώσουμε το μήνυμα της καρδιάς και της ψυχής μας σ'

αυτούς που δεν έχουν γευθεί την καλοσύνη του Θεού. Ο Θεός μας έχει δώσει μια γλώσσα, μια ουράνια γλώσσα, με την οποία συνομιλούμε με Εκείνον. Ναι, ο Θεός καταλαβαίνει και μιλάει τη γλώσσα των δικών μας, αλλά όταν Αυτός επιθυμεί να μεταδώσει ουράνια γνώση στα πνεύματά μας, διαλέγει τη γλώσσα του Αγίου Πνεύματος.

Αυτή η «άλλη γλώσσα» ή «άγνωστη γλώσσα» πρώτα φανερώθηκε την ημέρα της Πεντηκοστής, λίγες μέρες μετά από την ανάληψη του Ιησού Χριστού. Κατά την ημέρα αυτής της Εβραϊκής γιορτής (της Πεντηκοστής) το 'Αγιο Πνεύμα του Θεού ξεχύθηκε πάνω στους πιστούς.

«... Καί ἐπληρώθησαν ὅλοι ἀπό Πνεύμα "Αγιον καί ἄρχισαν νά μιλοῦν ἄλλας γλώσσας καθὼς τό Πνεύμα τούς ἔδινε δύναμιν λόγου.» (Πράξεις 2:4)

Αυτή η ουράνια γλώσσα μαρτύρησε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος του Θεού παντού, όπου ξεχύθηκε το Πνεύμα. Αφού πέρασαν μερικά χρόνια περίπου από την έκχυση του Αγίου Πνεύματος στην Ιερουσαλήμ, διαβάζουμε πως ένας Ρωμαίος και η οικογένειά του έλαβαν το 'Αγιο Πνεύμα. Οι Ιουδαίοι που ακολουθούσαν τον Απόστολο Πέτρο - που κήρυξε στο Ρωμαίο στρατιωτικό - έμειναν κατάπληκτοι επειδή η δωρεά του Αγίου Πνεύματος είχε χυθεί και στους Εθνικούς επάνω.

Τους άκουσαν να μιλούν σε γλώσσες και να εξυμνούν το Θεό. «Τότε είπε ο Πέτρος, ' Μήπως μπορεί κανείς νά ἔμποδίση τό νερό ὡστε νά μή βαπτισθoύν αυτοί πού ἔλαβαν τό Πνεύμα τό "Αγιον ὅπως καί ἐμεῖς;' Καί τούς διέταξε νά βαπτισθoύν εἰς τό ὄνομα τού Κυρίου.» (Πράξ. 10:45-48)

Και άλλη μια τέτοια περίπτωση βρίσκουμε στις Πράξεις 19:6 - «Καί όταν ό Παύλος έβαλε τά χέρια επάνω τους, ήλθε είς αυτούς τό Πνεύμα τό "Άγιον καί μιλούσαν γλώσσας καί έπροφήτευαν.» - Ο Θεός είχε δώσει στα παιδιά Του τη γλώσσα της Βασιλείας Του. **Αυτές οι ουράνιες γλώσσες αποδεικνύουν ότι ο πιστός έχει λάβει το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος.**

Υπάρχουν όμως και άλλοι πρακτικοί σκοποί γι αυτές, όπως εξηγεί ο Απ. Παύλος στην επιστολή του προς τους Κορινθίους οι οποίοι είχαν ενθουσιαστεί τόσο πολύ γιά τη χρήση του χαρίσματος των γλωσσών στην εκκλησία που χρειάζονταν διόρθωση. Είχαν ενθαρρύνει τη χρήση της «άγνωστης γλώσσας» χωρίς να προσεύχονται γιά χάρισμα ερμηνείας. Ας διαβάσουμε την προτροπή του Παύλου στην πρώτη του επιστολή προς Κορινθίους, κεφάλαιο 14.

- 1) Διότι εκείνος που γλωσσολαλεί στην προσευχή δεν μιλάει προς τους ανθρώπους, αλλά προς το Θεό. (εδάφιο 2)
- 2) Λέγει δε μυστήρια κατ' έμπνευση. (εδ. 2)
- 3) Εκείνος που γλωσσολαλεί οικοδομεί τον εαυτό του, ενώ εκείνος που προφητεύει οικοδομεί την εκκλησία. (εδ. 5)
- 4) Ο Απ. Παύλος επιθυμούσε όλοι να μιλούν άλλες γλώσσες. (εδ. 5)
- 5) Ο Απ. Παύλος επιθυμούσε κάποιος να ερμηνεύει κάθε μήνυμα του Αγίου Πνεύματος προς την εκκλησία. (εδ. 13)
- 6) Όποιος προσεύχεται σε τέτοια γλώσσα, το πνεύμα του προσεύχεται, αλλά ο νους του μένει άκαρπος.(εδ.13)

7) Ο Απ. Παύλος προσευχόταν με το Πνεύμα, δηλαδή στην άλλη γλώσσα, έψαλλε με το Πνεύμα και ευλογήθηκε από το Πνεύμα. Αλλά προσευχόταν και έψαλλε και με το νου, δηλαδή, στη γηϊνή του γλώσσα, ώστε να οικοδομεί τους άλλους στην εκκλησία. (εδ. 14- 17)

8) Ο Παύλος ευχαριστούσε «τόν Θεό μου, διότι περισσότερο από όλους σας έχω τό χάρισμα τής γλωσσολαλίας.» (εδ. 18)

9) Παρ' όλο που οι Κορίνθιοι είχαν πέσει σε σφάλματα, η τελευταία λέξη του Παύλου στο θέμα αυτό ήταν: **«Καί τήν γλωσσολαλία μήν άπαγορεύετε.»** (εδ. 39)

Λοιπόν, υπάρχουν τρεις βασικές χρήσεις για τη γλωσσολαλία στην Αγία Γραφή.

* Σαν μαρτυρία του Βαπτίσματος του Αγίου Πνεύματος στον πιστό, που τη βλέπουμε στις Πράξεις των Αποστόλων.

* Σαν χάρισμα του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του πιστού, για προσωπική οικοδομή στην προσευχή του.

* Σαν χάρισμα για οικοδομή του Σώματος του Χριστού, όταν κάποιος μιλάει δημόσια σε άλλη γλώσσα. Αυτό το χάρισμα είναι μήνυμα προς την εκκλησία, το οποίο ακολουθείται από το χάρισμα της ερμηνείας. (Οι χρήσεις του χαρίσματος εξηγούνται στην Επιστολή Προς τους Κορινθίους).

Η γλωσσολαλία είναι η ειδική γλώσσα του Αγίου Πνεύματος. Ο Θεός επιθυμεί να εκχύσει το Πνεύμα Του μέσα σου. Θα επικοινωνεί με το πνεύμα σου σε προσωπική προσευχή και μερικές φορές σε μηνύματα

προς την εκκλησία. Όταν αυτές οι γλώσσες ερμηνεύονται, το πνεύμα του πιστού φωτίζεται, και η εκκλησία του Ιησού Χριστού οικοδομείται.

Τι Θαυμάσιο δώρο που έχει δώσει ο Θεός στην εκκλησία Του! **Θα το δώσει και σε σένα επίσης.** Εάν ενδιαφέρεσαι να λάβεις το Άγιο Πνεύμα, και να μιλήσεις σε άλλες γλώσσες, σε προσκαλούμε να επικοινωνήσεις μαζί μας τώρα.

«ΕΛΑΒΑΤΕ ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΟΝ, ΟΤΑΝ ΕΠΙΣΤΕΨΑΤΕ;»

(Πράξεις. 19:2)